

Dit artikel is een initiatief van de

Een spoedprobleem

Oef, de pijn op je borst wordt steeds beklemmender. Je kijkt op de klok die links naast je bed op het nachtkastje staat, 03:32. Met elke minuut wordt de olifant op je borst zwaarder, het zweet staat op je voorhoofd, je merkt dat je steeds sneller gaat ademen en de paniek begint toe te slaan. Dit houdt je niet vol tot de afspraak die je morgenochtend bij de huisarts hebt en je besluit toch maar 112 te bellen. Eenmaal aangekomen op de spoedeisende hulp heb je al minder pijn op de borst, de tintelingen in jouw handen zijn verminderd en je kunt weer beter ademen. De spoedeisende hulpverpleegkundige zegt tegen je dat de dokter zo langs zal komen, terwijl ze jou aan het ECG legt en lab bij je afneemt. Even later komt er een vrouw in een witte doktersjas binnenlopen. Je schat haar zo rond de 50, ze ziet er vriendelijk, maar wat vermoeid uit. 'Hallo, ik ben Karin van Oosten, cardioloog. Ik kan mij voorstellen dat dit een beangstigende nacht voor u is geweest.'

W

at valt u op aan het bovenstaande scenario? En nee, we bedoelen niet het feit dat de cardioloog een vrouw is, dat verrast je tegenwoordig natuurlijk niet meer. Wat wel opvallend is, is de directe aanwezigheid van een cardioloog tijdens de nachtdienst. Worden de voorwacht-nachtdiensten niet meestal door anios/aios gedaan?

Het anios-tekort, het is een steeds groter wordend probleem. De schrijnende gaten in de dienstroosters, zoals hierboven, komen vandaag de dag steeds frequenter voor. Vacatures staan maanden open, de wachttijden zowel binnen als buiten de ziekenhuizen lopen op, de kwaliteit van de zorg is steeds moeilijker te waarborgen en het plezier in het werk wordt minder.

Bovenstaande uitspraken zijn geen keiharde feiten die zijn vastgelegd door gedegen onderzoek, maar wel de observaties vanuit de kliniek gemaakt door de coassistenten. Wij geneeskundestudenten zijn de perfecte spionnen, vliegen aan de muur. Zo vangen we alles op en proeven we de sfeer. We zien dat de anios keihard werkt, vele overuren maakt en voor deze overuren vaak amper waardering krijgt. De aios en specialisten doen hun best de anios zoveel mogelijk te begeleiden, maar krijgen in hun eigen drukke schema's hier steeds minder ruimte voor. Ondertussen proberen wij, de coassistenten, zoveel mogelijk te leren en te helpen waar we kunnen, maar voelen we constant de hoge werkdruk om ons heen.

Paradoxaal genoeg krijgen wij juist vaak te horen dat het anios-tekort voor ons iets positiefs is. Wij kunnen immers zo meteen overal aan de slag. Toegegeven, dat is een luxepositie, maar wat we nu zien, schrikt ons juist af om de anios-positie in te

Fabienne Hofmans

Wij geneeskundestudenten zijn de perfecte spionnen, vliegen aan de muur

nemen. Anios word je om werkervaring op te doen en je te oriënteren, niet om de administratieve taken waar niemand anders meer aan toekomt op te pakken of om de laatste gaten in het dienstrooster op te vullen, waardoor je alleen maar nachtdiensten op de spoed draait.

Begrijp ons niet verkeerd. Wij zijn niet te beroerd om de volle werkdagen te draaien, maar dan moeten wij daar wel van kunnen leren. Er moet ruimte zijn om met je supervisors casussen uit te diepen en om hulp te vragen als je het even niet weet. Nu zien wij te vaak aniossen bij wie de werkdruk ze te boven gaat en specialisten die zo geen plezier meer hebben in hun vak en daarmee in het begeleiden van aios, anios en/of coassistenten. Het is verbazingwekkend hoe vaak coassistenten te horen krijgen dat ze 'nu nog een ander vak' kunnen kiezen of dat specialisten hun eigen kinderen af zouden raden om geneeskunde te gaan studeren.

Het doktersadvies van de coassistent om deze zieke werk-/leeromgeving beter te maken? Deel uw passie voor het vak. Natuurlijk, de arbeidsvoorwaarden van het vak moeten ook aangepakt worden, maar die boot is al begonnen met varen. De huidige aniossen hebben op dit moment uw expertise en begeleiding nodig om staande te blijven. Wacht dan ook niet tot de open vacatures gevuld worden door aniossen, maar spring tot die tijd waar het kan zelf in, voordat de overige aniossen ook wegvallen. Laat op jouw afdeling zien dat het ook anders kan. Dan zullen de nu nog co-vliegen, veranderen in aniossen die rond jullie vacatures zwermen. ●